

**HIBRIDITATEA – CONCEPT
IMPORTANT IN STUDIILE POST
COLONIALE**

Asist. univ. Alina VÎLCEANU
Universitatea “Constantin Brâncuși” din
Târgu-Jiu

**HYBRIDITY – IMPORTANT CONCEPT
IN POST-COLONIAL STUDIES**

Alina VÎLCEANU
“Constantin Brâncuși” University of
Târgu-Jiu

Rezumat

Unul dintre cei mai disputați termeni în studiile post-coloniale, "hibriditatea", se referă la "crearea de noi forme transculturale în zona de contact produsă de colonizare." Hibridizarea îmbracă multe forme, inclusiv cele culturale, politice și lingvistice. Conceptul de hibriditate, ca și concept important în teoria post-colonialistă, se referă la integrarea (sau amestecul) de semne și practici culturale din culturile colonizate și colonizatoare. Asimilarea și adaptarea practicilor culturale, pot fi considerate ca fiind pozitive, și dinamice, dar și opresive. "Hibriditatea" este, de asemenea, un concept util pentru a ajuta la distrugerea falsului conform căruia, culturile colonizate - sau culturile colonizatoare - sunt monolitice sau au caracteristici esențiale neschimbătoare. Circulația hibridității culturale este atât de activă, că se poate vorbi cu greu despre culturi naționale discrete care nu sunt fundamental informate. Bhabha discută despre modificarea limitelor în autenticitatea culturilor. În realitate, toate culturile se dovedesc a fi hibride. Hibriditatea este un factor esențial unde o noțiune a trecutului este "negociată ca reprezentând fragmente ale amintirilor și experiențelor povestite care să mobilizeze comunitățile contemporane."

Cuvinte cheie: hibriditatea, studiile post-coloniale, teoria post-colonialistă, culturi colonizate.

Teoria post-colonialistă se referă la citirea și scrierea literaturii din țările colonizate, compusă anterior sau în timpul colonizării, sau la literatura scrisă în țările colonizatoare care pune în discuție procesul de colonizare sau popoarele colonizate. Această teorie se concentrează în special asupra modului în care literatura scrisă de cultura colonizatoare distorsionează

Abstract

One of the most disputed terms in post-colonial studies, "hybridity" commonly refers to "the creation of new transcultural forms within the contact zone produced by colonisation." Hybridisation takes many forms including cultural, political and linguistic forms. The concept of hybridity, as an important concept in post-colonial theory, refers to the integration (or, mingling) of cultural signs and practices from the colonizing and the colonized cultures. The assimilation and adaptation of cultural practices can be seen as positive, enriching, and dynamic, as well as oppressive. "Hybridity" it is also a useful concept for helping to break down the false sense that colonized cultures - or colonizing cultures - are monolithic, or have essential, unchanging features. The movement of cultural hybridity is so brisk, that one can hardly speak of discrete national cultures that are not fundamentally informed. Bhabha discusses the shifting of margins in the authenticity of cultures. In reality, all cultures turn out to be hybrid. Hybridity is a crucial factor where a notion of the past is "negotiated as fragmented sets of narrated memories and experiences with which to mobilize contemporary communities."

Key words: hybridity, post-colonial studies, post-colonial theory, colonized cultures.

Post-colonial theory deals with the reading and writing of literature composed in previously or currently colonized countries, or literature written in colonizing countries which deals with colonization or colonized peoples. It focuses particularly on the way in which literature written by the colonizing culture distorts the experience and realities, and inscribes the inferiority of

experiența și realitățile, și aduce în discuție inferioritatea popoarelor colonizate, dar și asupra literaturii scrise de popoarele colonizate care încearcă să-și articuleze identitatea și să-și revendice trecutul. Teoria se poate referi, de asemenea, la modul în care literatura din țările colonizatoare își însușește limba, imagini, scene, tradiții, din țările colonizate.

Ideea de “teorie literară post-colonialistă” rezultă din incapacitatea teoriei europene de a se ocupa de complexitatea și proveniența culturală variată a literaturii post-colonialiste.

Teoriile europene ca atare rezultă din tradiții culturale particulare, care sunt ascunse sub noțiuni false de “universal”. Teorii de stil și gen, ipoteze despre caracteristicile universale ale limbii, epistemologii și sisteme de valori, sunt toate puse sub semnul întrebării de practicile literaturii post-colonialiste. Teoria post-colonialistă a pornit de la nevoia de a aborda această practică diferită. Teoriile indigene s-au dezvoltat pentru a integra diferențele în cadrul tradițiilor culturale variate, precum și dorința de a descrie, într-un mod comparativ, trăsăturile comune întâlnite la aceste trăsături.

Definirea post-colonialismului, așa cum o face John Yang în eseuul său “Reprezentare și Rezistență” este dificilă din două motive: definirea post-colonialismului în forma sa cea mai simplă ca “aceea ce se prefigurează după independența politică” reprezintă pierderea de aplicații posibile ale conceptului; și, definirea post-colonialismului în funcție de implicațiile politice atrage atenția de la importanța operei, precum literatura, și diminuează intențiile autorului. În cel mai bun caz, definirea post-colonialismului poate fi considerată un proces în curs de desfășurare:

“Literatura post-colonialistă și studiile post-coloniale au capacitatea... de a controla... direcția și definirea etichetei lor. Cu alte cuvinte, *post-colonialismul* este o definiție în curs de desfășurare. Această

the colonized peoples, but also on literature written by colonized peoples which attempt to articulate their identity and reclaim their past. It can also deal with the way in which literature in colonizing countries appropriates the language, images, scenes, traditions and so forth of colonized countries.

The idea of “post-colonial literary theory” emerges from the inability of European theory to deal with the complexity and varied cultural provenance of post-colonial literature.

European theories themselves emerge from particular cultural traditions which are hidden by false notions of “the universal”. Theories of style and genre, assumptions about the universal features of language, epistemologies and value systems are all radically questioned by the practices of postcolonial literature. Post-colonial theory has proceeded from the need to address this different practice. Indigenous theories have developed to accommodate the differences within the various cultural traditions as well as the desire to describe in a comparative way the features shared across those traditions.

Defining post-colonialism, as John Yang points out in his essay “Representation and Resistance” is a difficult on two counts: to define it in its most basic form as “that which happens after political independence” is to miss many possible applications of the concept; and to define post-colonialism according to its political implications shifts attention away from the importance of the work as literature and lessens the intentions of the author. At best, defining post-colonialism can be considered a work in progress:

“Post-colonial literature and post-colonial studies have the ability...to control...the direction and definition of its label. In other words, *post-colonialism* is a definition in progress. This definition in progress further problematizes post-colonial

definiție în desfășurare pune în discuție literatura post-colonialistă, deoarece fără o sursă solidă, oameni de știință pot dezbate pentru totdeauna asupra a ceea ce constituie opera post-colonialistă și dacă o lucrare este potrivită literaturii post-colonialiste în ansamblul său."

Teoria post-colonialistă este construită în jurul conceptului de rezistență, de rezistență ca subversiune, sau opoziție, sau mimetism, dar cu problema persistentă că rezistența întotdeauna îl integrează pe cel care rezistă în cadrul celui care creează rezistența: este o sabie cu două tăișuri. De asemenea, conceptul de rezistență poartă cu el sau poate purta cu el idei despre libertate, identitate, individualitate, idei care, conform perspectivei umane vis-a-vis de cultura colonizată, nu pot avea loc, sau nu au putut avea loc în același mod.

La nivel politic și cultural, există probleme cu faptul că pentru a produce o literatură care ajută la reconstituirea identității poporului colonizat, trebuie să funcționeze cel puțin mijloacele de producție - de exemplu, scrierea, publicarea, publicitatea și producția de cărți. Acestea pot solicita și un sistem economic și cultural centralizat, care este în cele din urmă, fie un import din Vest sau o formă hibridă, care unește concepțiile locale cu cele din Vest.

Conceptul de a produce o literatură națională sau culturală este în majoritatea cazurilor, un concept străin pentru tradițiile popoarelor colonizate, care nu au avut literatura, așa cum este concepută în civilizațiile din Vest sau de fapt, nu au avut nicio formă de literatură sau scriere, sau nu au văzut arta ca având aceeași funcție ca și construcția și definirea identității culturale, sau au fost, ca popoarele din Indiile de Vest, transportate într-o lume geografică, politică, economică, culturală, complet diferită. Este întotdeauna o identitate modificată, regenerată, dar hibridă, care este creată sau chemată prin încercări ale celor colonizați pentru a constitui și reprezenta identitatea. Concepte de naționalitate și de

literature because without a solid source, scholars can debate forever what constitutes a post-colonial work and if that work gives justice to post-colonial literature as a whole."

Post-colonial theory is built around the concept of resistance, of resistance as subversion, or opposition, or mimicry, but with the haunting problem that resistance always inscribes the resisted into the texture of the resisting: it is a two-edged sword. As well, the concept of resistance carries with it or can carry with it ideas about liberty, identity, individuality, which ideas may not have been held, or could not be held in the same way, in the colonized culture's view of humankind.

On a political and cultural level, there are problems with the fact that to produce a literature which helps to reconstitute the identity of the colonized people may have to function in at least the means of production - the writing, publishing, advertising and production of books, for instance. These may well require a centralized economic and cultural system which is ultimately either a western import or a hybrid form, uniting local conceptions with western conceptions.

The concept of producing a national or cultural literature is in most cases a concept foreign to the traditions of the colonized peoples, who had no literature as it is conceived in the western traditions or in fact, no literature or writing at all, or did not see art as having the same function as constructing and defining cultural identity, or were, like the peoples of the West Indies, transported into a wholly different geographical, political, economic, cultural world. It is always a changed, a reclaimed, but hybrid identity, which is created or called forth by the colonizeds' attempts to constitute and represent identity. The very concepts of nationality and identity may be difficult to conceive or convey in the cultural traditions of colonized peoples.

identitate pot fi dificil de conceput sau de transmis în tradițiile culturale ale popoarelor colonizate.

Termenul “hibrid” se referă la conceptul de hibriditate, un concept important în teoria post-colonială, referindu-se la integrarea (sau amestecul) de semne culturale și practici din culturile colonizatoare și cele colonizate (“integrare” poate fi un cuvânt prea ordonat pentru a reprezenta varietatea de stratageme, desperate sau viclene, sau de bună-voință, prin care oamenii se adaptează la necesitățile și oportunitățile impunerilor culturale mai mult sau mai puțin opresive sau invazive). Asimilarea și adaptarea practicilor culturale, pot fi considerate ca fiind pozitive, și dinamice, dar și opresive. “Hibriditatea” este, de asemenea, un concept util pentru a ajuta la distrugerea falsului conform căruia, culturile colonizate - sau culturile colonizatoare - sunt monolitice sau au caracteristici esențiale neschimbătoare.

Reprezentarea acestor teritorii culturale adeseori hibride, poliglote, plurivalente poate să nu semene foarte mult cu reprezentările culturii burgheze din arta din Vest, modelată ideologic, deoarece aceasta are menirea de a-și reprezenta propriile adevăruri despre sine.

Cităm pe Homi Bhabha cu privire la problema complexă de reprezentare și înțelegere din articolul său în Greenblatt și Gun's “Remodelarea Limitelor: transformarea studiilor literare engleze și americane”:

“Cultura ca strategie de supraviețuire este atât transnațională cât și translațională. Este transnațională pentru că discursurile contemporane post-coloniale își au rădăcinile în istoriile specifice ale culturilor de deplasare, indiferent dacă vorbim despre călătoria în afara misiunii de civilizație, marea găzduire a migrației mondiale către Vest după al Doilea Război Mondial, sau traficul de refugiați economici și politici în interiorul și în afara Lumii a Treia. Cultura este translațională pentru că astfel de istorii

The term “hybrid” used refers to the concept of hybridity, an important concept in post-colonial theory, referring to the integration (or, mingling) of cultural signs and practices from the colonizing and the colonized cultures (“integration” may be a word too orderly to represent the variety of stratagems, desperate or cunning or good-willed, by which people adapt themselves to the necessities and the opportunities of more or less oppressive or invasive cultural impositions). The assimilation and adaptation of cultural practices, the cross-fertilization of cultures, can be seen as positive, enriching, and dynamic, as well as oppressive. “Hybridity” is also a useful concept for helping to break down the false sense that colonized cultures - or colonizing cultures for that matter - are monolithic, or have essential, unchanging features.

The representation of these often hybrid, polyglot, multivalent cultural sites may not look very much like the representations of bourgeois culture in western art, ideologically shaped as western art is to represent its own truths about itself.

To quote Homi Bhabha on the complex issue of representation and meaning from his article in Greenblatt and Gun's “Redrawing the Boundaries : the transformation of English and American literary studies” :

“Culture as a strategy of survival is both transnational and translational. It is transnational because contemporary postcolonial discourses are rooted in specific histories of cultural displacement, whether we are talking about the voyage out of the civilizing mission, the fraught accommodation of Third World migration to the West after the Second World War, or the traffic of economic and political refugees within and outside the Third World. Culture is translational because such spatial histories of displacement - now accompanied by the territorial ambitions of global media

spațiale de deplasare - acum însoțite de ambițiile teritoriale ale tehnologiilor media la nivel mondial - pun problema despre ceea ce semnifică, cultura, sau ceea ce este semnat de cultură, o problemă destul de complexă. Devine esențial să se facă distincția între aparența și similitudinea simbolurilor în domenii de cultură diverse - literatură, artă, muzică, ritual, viață, moarte - și specificitatea socială a fiecăreia dintre aceste arii, deoarece ele circulă sub forma semnelor, în cadrul locațiilor contextuale și a sistemelor sociale.

Dimensiunea transnațională a transformării culturale - migrație, diaspora, deplasare, relocare - face din procesul de translație culturală o formă complexă de semnificație. Discursul unificator al națiunii, popoarele, sau tradiția de folclor autentic, aceste mituri integrate de particularitatea culturilor, nu pot fi ușor atribuite. Marele avantaj al acestei poziții este că te face să devii din ce în ce mai conștient de construcția culturii și invenția tradiției."

Ideea de națiune se bazează adesea pe mituri naturalizate ale originii rasiale sau culturale. Afirmând astfel de mituri a fost o parte foarte importantă a procesului imperial și, prin urmare, o caracteristică importantă a multor scrieri imperiale și post-coloniale. Nevoia de gândire comună pentru a încuraja rezistența a devenit o caracteristică a multor romane post-coloniale. Romanul *Things Fall Apart* al lui Chinua Achebe este un exemplu al unui roman care se referă la rezistența colectivă față de imperialism. Recent, am devenit conștienți de cât de problematice sunt astfel de aspecte. Calculele binare simple care au compus studiile imperiale și post-coloniale au devenit de prisos, în ceea ce privește literatura de mai târziu. Mudrooroo (Colin Johnson) a declarat de Aborigeni, ca au fost un trib ca oricare altul, susceptibil de a schimba și influența forțele din exterior. El spune: "scriitorul Aborigin este o figură Janus, cu o față întoarsă spre trecut, iar cealaltă spre viitor în timp ce trăiește într-o

technologies - make the question of how culture signifies, or what is signified by culture, a rather complex issue. It becomes crucial to distinguish between the semblance and similitude of the symbols across diverse cultural experiences - literature, art, music, ritual, life, death - and the social specificity of each of these areas as they circulate as signs within specific contextual locations and social systems.

The transnational dimension of cultural transformation - migration, diaspora, displacement, relocation - makes the process of cultural translation a complex form of signification. The unifying discourse of nation, peoples, or authentic folk tradition, those embedded myths of cultures particularity, cannot be easily referenced. The great, though unsettling, advantage of this position is that it makes you increasingly aware of the construction of culture and the invention of tradition."

The idea of nation is often based on naturalised myths of racial or cultural origin. Asserting such myths was a very important part of the imperial process and therefore an important feature of many imperial and postcolonial writings. The need for commonality of thought to encourage resistance became a feature of many of the first postcolonial novels. Chinua Achebe's *Things Fall Apart* is an example of a novel dealing with the collective resistance to imperialism. More recently we have become aware of how problematic such issues are. The simple binaries that made up imperial and postcolonial studies have in some way become redundant with regard to later literature. As Mudrooroo (Colin Johnson) has said of the Aborigines, they were a tribe like any other, susceptible to change and influence from outside forces. He says: "the Aboriginal writer is a Janus-type figure with a face turned to the past and the other to the future while existing in a postmodern, multi cultural Australia in which he or she must fight for cultural space". So, in a sense,

Australia postmodernă, multiculturală în care el sau ea trebuie să lupte pentru spațiu cultural". Deci, într-un sens, Mudrooro o își adoptă poziția hibridă nu ca pe o "insignă a eșecului sau denigrării, ci ca pe o parte a legăturii culturilor".

Unul dintre cei mai disputați termeni în studiile post-coloniale, "hibriditatea", se referă la "crearea de noi forme transculturale în zona de contact produsă de colonizare." Hibridizarea îmbracă multe forme, inclusiv cele culturale, politice și lingvistice. În ceea ce privește limbile, pot fi, de asemenea, dovezi ale "dezvoltării lingvistice încrucișate" și ale utilizării cuvintelor de împrumut, fie de la limba colonizatorului, fie de la cea a colonizatului. Exemple pot fi văzute în Swahili, Aborigenă și Irlandeză. Limba colonizatorului nu poate fi ocolită și se pot vedea multe cuvinte de împrumut, în limba engleză de astăzi. În Irlanda, de exemplu, există mai multe vorbe și cuvinte în limba engleză, pe care o persoană vorbitoare de limba engleză nu le-ar înțelege. De exemplu, utilizarea cuvântului "amadan" care înseamnă "prost". Hiberno-engleză este un exemplu tipic de hibridizare lingvistică.

Robert Young un comentator la adresa imperialismului și post-colonialismului, a remarcat aspectul negativ asociat uneori cu hibriditatea. El observă modul în care aceasta a avut influență asupra discursului imperial și colonial în a oferi rapoarte negative despre uniunea diferitelor rase. Young ar argumenta că, la începutul secolului "hibriditatea" a devenit parte a unui discurs colonialist a rasismului. În opera *Wide Sargasso Sea* a lui Jean Rhys, să fii un "hibrid", reprezenta un aspect negativ. Ei erau menționați în carte ca fiind leneși, iar pericolul cauzat de astfel de hibridi cu tendință de revenire la tradițiile "primitive" este evidențiată pe parcursul întregului roman. Prin lecturarea operei lui Young alături de cea a lui Rhys, se pot observa ușor conotațiile negative pe care acest termen le-a avut.

Cu toate acestea, tranziția inerentă în experiența imperială este în esență, un proces

Mudrooro embraces his hybridised position not as a "badge of failure or denigration, but as a part of the weave of cultures".

One of the most disputed terms in postcolonial studies, "hybridity" commonly refers to "the creation of new transcultural forms within the contact zone produced by colonisation." Hybridisation takes many forms including cultural, political and linguistic forms. Within languages there can also be evidence of 'linguistic cross breeding' and the use of loan words from either the language of the coloniser or the colonised. Examples can be seen in Swahili, Aborigine and Irish. The coloniser's language cannot escape and one sees the many loan words in the English language today. In Ireland for example, there are many sayings and words in English that an English man or woman would not understand. For example the use of the word "amadan" meaning "fool". Labeled Hiberno-English, it is a typical example of linguistic hybridisation.

Robert Young a widely written commentator on imperialism and postcolonialism, has remarked on the negativity sometimes associated with the term hybridity. He notes how it was influential in imperial and colonial discourse in giving damaging reports on the union of different races. Young would argue that at the turn of the century "hybridity" had become part of a colonialist discourse of racism. In Jean Rhys' *Wide Sargasso Sea*, to be a 'hybrid' was essentially negative. They were reported in the book as lazy and the danger of such hybrids inevitably reverting to their 'primitive' traditions is highlighted throughout the novel. In reading Young alongside Rhys, it becomes easy to see the negative connotations that the term once had.

However, the crossover inherent in the imperial experience is essentially a two-way process. According to [Ashcroft](#) most

bidirecțional. Conform lui Ashcroft cele mai multe scrieri post-coloniale s-au concentrat asupra naturii hibride a culturii post-coloniale, ca putere mai degrabă, decât ca slăbiciune. Acesta nu este un caz de distrugere a asupritului de către asupritor, sau de reducere la tăcere a colonizatului de către colonizator. În practică, reciprocitatea procesului este evidențiată. Ciocnirea culturilor poate avea un impact la fel de mare asupra colonizatorului, ca cel asupra colonizatului. În lecturarea operei Juanitei Carberry, fiica unui colonist în regiune Valea Albă din Kenya, ni se face cunoscută natura hibridă a copilăriei și vieții ei. Ea devine vorbitoare de Swahili și se joacă cu animale sălbatice, împotriva voinței tatălui ei, iar experiența ei a fost, în esență, mai mult africană decât engleză. Aceasta este dovada că și sub cea mai puternică formă de opresiune, aspectele distinctive ale culturii celui asuprit pot supraviețui și deveni parte integrantă a noilor formațiuni care apar. Ashcroft spune că "hibriditatea și puterea pe care aceasta o eliberează poate fi privită ca trăsătură și contribuție caracteristică post-colonialismului.

Termenul "hibriditate" a fost asociat cel mai recent cu Homi Bhabha. În opera lui, intitulată "Diversitate culturală și diferențe culturale", Bhabha subliniază interdependența dintre colonizator și colonizat. Bhabha susține că toate sistemele și declarațiile culturale sunt construite în ceea ce el numește "Al treilea spațiu de enunțare". În acceptarea acestui argument, vom începe să înțelegem de ce pretinderile la adresa purității inerente și originalității culturilor sunt "de neconceput". Bhabha ne îndeamnă în acest spațiu într-un efort de a deschide ideea de noțiune a unei culturi internaționale "bazată nu pe exotismul sau multi-culturalismul diversității culturilor, ci pe inscripția și articularea hibridității culturii." Pentru a concluziona această idee, Bhabha speră că în acest spațiu "vom găsi acele cuvinte cu care putem vorbi de Noi înșine și de Alții".

postcolonial writing has focused on the hybridised nature of postcolonial culture as a strength rather than a weakness. It is not a case of the oppressor obliterating the oppressed or the coloniser silencing the colonised. In practice it stresses the mutuality of the process. The clash of cultures can impact as much upon the coloniser as the colonised. In reading [Juanita Carberry](#), the daughter of a settler in the White Valley region in Kenya, one gets a taste of the hybridised nature of her childhood and her life. Growing up a Swahili speaker and playing with the wild animals against her father's wishes, her experience was essentially more African than English. It is proof that even under the most potent oppression, the distinctive aspects of the culture of the oppressed can survive and become an integral part of the new formations which arise. Ashcroft says "hybridity and the power it releases may well be seen as the characteristic feature and contribution of the post-colonialism.

The term "hybridity" has been most recently associated with [Homi Bhabha](#). In his work entitled "Cultural Diversity and Cultural Differences", Bhabha stresses the interdependence of coloniser and colonised. Bhabha argues that all cultural systems and statements are constructed in what he calls the "Third Space of Enunciation". In accepting this argument, we begin to understand why claims to the inherent purity and originality of cultures are "untenable". Bhabha urges us into this space in an effort to open up the notion of an international culture "not based on exoticism or multi-culturalism of the diversity of cultures, but on the inscription and articulation of culture's hybridity." In bringing this to the next stage, Bhabha hopes that it is in this space "that we will find those words with which we can speak of Ourselves and Others. So as Mudrooroo suggests, embracing the hybridised nature of cultures

Deci, după cum sugerează Mudrooroo, adoptarea naturii hibride a culturilor ne îndepărtează de binarismul problematic, care a conturat până în prezent, noțiunile noastre de cultură.

Bibliografie

- Achebe, C. [*Things Fall Apart* Heinemann Press, London, 1958.]
- Ashcroft, B., Griffiths, G. and Tiffin, H. [*The Post-Colonial Reader*. Routledge, London, 1995.]
- Ashcroft, B., Griffiths, G. and Tiffin, H. [*Post-Colonial Studies: The Key Concepts*, Routledge, London, 2003.]
- Bhabha, H. [*Redrawing the boundaries : the transformation of English and American literary studies*. Stephen Greenblatt and Giles B. Gunn. Modern Language Association of America, New York, 1992.]
- Carberry, J. with Nicola Tyrer [*Child of Happy Valley* , William Heinemann, London, 1999.]
- Mudrooroo, N. [*Writing from the Fringe: A Study of Modern Aboriginal Literature*. Hyland House, Melbourne, 1990.]
- Rhys, J. [*Wide Sargasso Sea*, Penguin Books, London, 1966.]
- Yang, J., [Representation and Resistance: A Cultural, Social, and Political Perplexity in Post-Colonial Literature , Brown University, 1999.]

steers us away from the problematic binarism that has until now framed our notions of culture.

Bibliography

- Achebe, C. [*Things Fall Apart* Heinemann Press, London, 1958.]
- Ashcroft, B., Griffiths, G. and Tiffin, H. [*The Post-Colonial Reader*. Routledge, London, 1995.]
- Ashcroft, B., Griffiths, G. and Tiffin, H. [*Post-Colonial Studies: The Key Concepts*, Routledge, London, 2003.]
- Bhabha, H. [*Redrawing the boundaries : the transformation of English and American literary studies*. Stephen Greenblatt and Giles B. Gunn. Modern Language Association of America, New York, 1992.]
- Carberry, J. with Nicola Tyrer [*Child of Happy Valley* , William Heinemann, London, 1999.]
- Mudrooroo, N. [*Writing from the Fringe: A Study of Modern Aboriginal Literature*. Hyland House, Melbourne, 1990.]
- Rhys, J. [*Wide Sargasso Sea*, Penguin Books, London, 1966.]
- Yang, J., [Representation and Resistance: A Cultural, Social, and Political Perplexity in Post-Colonial Literature, Brown University, 1999.]